

Cyřarsté král. Wlastenské Rowiny.

No. 41.

Die 8 Regna.

Prerj ročnj běh.

ORAVSKÉ
MUZEUM
Frýdlouf

С неговѣшшимъ царскимъ величїемъ Поволенїемъ.

Možliční politické právní.

ORAVSKÉ
MÚZEUM

zachování dobrého spásedstwa co nej-
spěšněji zase vvesti, a ruffirele počoge
trestati.

Gedenácté. Vkládá se gim, aby pod-
daných druhé strany, genž přičinau ob-
rodu a giných zaneprázdnění do země
buď po wodě aneb po pevné zemi při-
cházejí, podle vši možnosti chránili a
zastávali.

Dwanácté. Co se tkne provozování
řeckanského katolického náboženství w
Tureckých zemích, katolických kněží, chrá-
mů a pausů, Turecký dwůr obnovuje
všecka privilegia, gesser w dewátem
članku Bělehradského narownání obsa-
žena gsau, a kteráž potom jinými na-
řizeními povolena byla.

Trinacté. Doban stran wyslani buz

dan Minystrowé gať přičinau pokoge, tak také aby podle starého obyčeje dosednutí Mocnářů na trůn oznámili; a tito Minystrowé s obyčejnými ceremoniemi přigati býti museli.

Čtrnácté. Odedne podepsání za čtrnácte dní, aneb raději gestě dríwe, poztorzené smławwy magj wyměněny býti.

K této smławwé gestě obzwláštěnj narownánj, kterěz w sedmi članech pozůstává, strany wyměření hranic připogeno gest. W druhém članku téhož narownánj se ustanowuge, že hrad stará Orsowa s celým podkragim až k řece černé pod mocý a wládu cýsařského král. dwora zůstává, a táž řeka z té strany na budaucý časý za hranice kasauřských zemj slaužiti má. Přitom wssak wygmuto gest, aby cýsařský král. dwůr ani starého hradu Orsowy neperewňowal, ani w tom podkragj, kteréhož mu Turceřský dwůr postaupil, nowých perwnostj zakládal a stawel. Malá rowina proti hradu před ostrowem Orsowau má nezutrál zůstati, tak aby sobě žádná strana nad nj práwa a wládarstwj neosobowazla, a protož pustau zůstane. W třetím članku ustanowugj se hranice po lewé straně řeky Vny, a k témuz članku mapa připogena gest.

Společnost s Konstantynopolj po perwné zemi giž opět orewřena gest, a na den 9ho zářj rychlý francauzský posel poneypřw do Widně listy přinesl. Podle těch listů uřadá se dosti wypsati, gaskau radost lid w Konstantynopolj má, že wálka skončena, a žádaucý pokog wygednán gest.

Ž Semeljna zpráwy w wádj w známost, že odedne 16 srpna až do dne 8ho

zářj asý 15 set Srbstých čeledj přes řeku Sáwu na cýsařský grunt přesslo, kterěz místa k vsazenj se dšlem w Syrmii, a dšlem w Vhršch na komornjch starcých wykázana magj. Od téhož dne 8 zářj, gakož pozdnějšj listowé prawj, gestě mnoho Srbů se wssemi nábytky a čeledj na našši stranu se přestěhowalo. Podle Tureckého poručení wj se gistorně, že wssickni starowěrcy zpátkem dále do země přeloženi, a po hranicých sami toliko Turcy neb Machometáni vsazenj budau. — Ta zpráwa se potworžuge, že 110 německých čeledj gest, genž pod Tureckau zpráwau w Bělehradě a Semendryi zůstati chtěj.

Na Bělehradě nowé zdi, kterěz našši založili, zůstana docela w tom stawu, gakož nynj gsau. Na hořeýšj perwnosti obzwláštěně gsau paměti hodné nowé založené kasamary a weliká kasárna. Gaťž slyššime, to se děge toliko za tu přičinau, aby se náš cýsařský dwůr za tu ochotnost, kterauž se Turcy k wyměření hranic při řece Vně a Černé podwolili, odslaužil. Pro hlawnj wogenskau zpráwu, kteráž w Bělehradě pozůstawala, gakož y pro Pana polnjo Maršalka Grabe Walisa a wogenskau kancelář w Semeljně obydlj wykázano gest, a na den 28 zářj Bělehrad od naššich docela vprázdněn byl. Skrze tak weliký počet lidu w Semeljně nynj bytomé tak drazý gsau, že z gedné swětnice a kuchyně 200 y také 250 sl. platiti museli.

K Semendryi Turcy den po dni w wětšim počtu se tlačj, wssak ke wssem přátelsky a přiwětíwě se okazugj. Gistý starý Ağa před kráľským časem přizšel.

šel tam dwakrát s swými slaužebníky, dal se do rozprávky s nassimi, a pil kafe. Veliký počet Srbů shrnul se k němu, a když skoně sestupoval, pomáhali mu s něho, pak geg s velikau vctivostí provázeli, magice ruce přes řek na přechy složené; y také ostatním Turkům na službu hleděli, drželi jim koně gazkožto swými budaucými panům, a když se Turcy zase na cestu strogili, Srbové ochotně jim posluhowali. Alga se syce velmi wličně k nim okázal; než sám Buh wš, gate sauzeni někdy rito nebožý lidé k očekáwanj magj. Delli Achmed prohlásyl se těmito slowy: "Každého mohu ubezpečiti, že Srbové za řekau Moldawau a w té straně okolo Požarowic nie zleho nemagi k obáwanj; wšak za to neslogim, aby oninno, genž w Bělehradě a w tom okolí gsau, meči rozhněwaných Turků wšli." Tak tedy bez pochyby bude přičina, že nynj Srbové zhusťa do cysářské země přecházegj.

Va den 7 září veliká samými kusy naložená lodj připlynula do Semelina, a hned zase do Orsowy odesla. Tito střelnj nástrogowé gsau westřz Turkům w čas wálky odgati, a nynj dle zawřezně smlauwy opět se jim odmáděgj. — Předěšleho měsíce nedaleko Semelina při mostu proti Bělehradu stogjch strážnicy, kteráž velmi dobře a sylně wstaz wena byla, zbořili, a ginau při starém ramenu řeky Sáwy as čwrt hodiny cesty blíž k Semelinu stawěti počali. W témž času také wšickni nemocnj wozgácý z Bělehradu na nassí stranu přesnesseni, a do polnjo špitálu do Belezgisu položeni byli.

Giné pozdněgšj zpráwy z Seme-

lina gsau následugjey: Krom oněch Srbů, kterj giž na nassí stranu přessli, gessťe giž veliký počet gegť, a tež s swými kragany pod ochranau cysářského dwora přebýwati žádagi. Tito nebožý lidé nynj sobě rozważugj, gatkby se jim zle diti mohlo, poněwadž Turcy na wětšjim dje swě poddaně Břestany obwihugj a jim wyteykgj, že mnoho Musulmanů z swěta zpromodili, statky swých panů, totiz w Srbjch vsedlých Turků, wydrancowali a poplenili, a při mnohých bitwách a dobýwanj pewnosti proti Tureckému dworu napomocni byli. Wšak tyto lidi neywjce gessťe zdržugj zemšstj požitkowě, a zwlášť kufuryce a wojno, čehožby nerádi Turkům zanechali. Množý Srbové obáwagjce se nátistů, kterězby jim snad Turcy po obdrženj Bělehradu činiti mohli, z zausánliwosti dosti nesusstných wěcy se dopausstěgj. Tak se stalo, že Kácowé několik Turků, kterjž jim blížko Sabače do rukau přišli, bez milosrdenstwj na kusy rozsekali. Ginj při hlawnj wogenstě zprávě w Bělehradě o prach a kulky žádali, prazwjce, že se na Turcych mstjti musěgj. Wšak ale tato žádost žádného msta neměta.

Sprostnj Turcy nemohau se tomu dost wynadiwiti, co to za přčinu býti musy, že giž Sultán wšech ztracených zemj opět nazpátek dostati má. Ginj mezy nimi prawj, že to gistorně negaká lešť gegť, kterauž ge pod tím zámyslem podstociti čeme, aneb kdyby tak neprozřetelnj byli, abychom ge s pewnosti Bělehradem do powětřj wyhodili, aneb také přepadli, a wšickty mečem pobubili. Mnohým zase nelibj se, že tato pewnost

tak pozdě na žynu odewzdána gest, a bylaby gím wěc milegšš, kdyby se tam reprw na gaře vsaditi mohli, poněwadž by gím tjm časem snáže bylo wšsemi potřebnostmi se zaopatřit.

We Wjdenšských nowinách na den 1. října toto se w známost wvádí: Gaž se mezy sebau vmluwili cýsařský král. Minystr při Tureckém dworu swobodný Pán z Herbertu a Kays: Effendy, z Wjdně do Konstantynopole nynj dwa: krát za mēšec possta přes Semeljn a Bělehrad půgde, a syce w prwnj auterý aneb pátek při začátku každého mēšce, a pak přes Hermanstat a Bukarest w prwnj auterý aneb pátek w prostřed mēšce, a toto wyprawenj possty poneypw dne 4. a podruhě 18 října swng počatek wezme. Při odwáděnj a přigjmánj listů nebude se od possty nic wjce platiti, než gačo před wypowěděnjm wálky, aneb gačož se od cyzozemských listů obyčegně platj.

Dle zpráwy z Bukarestu zaslane na den 12 zářj, Rnjže Kepnjn, genž w Ismailu stogj, a neywyššj Wezýr, ktez rýž do Ssumly nazpátek caufnul, nynj welmi zhusťa sobě dopisugj, poněwadž ani gednoho dne nenj, aby Donynššj Rozácy, a Turectj arnantowé gačožo rychlj poslowé přes Dunag nepřecházeli. W rýchž zpráwách se prawj, že Turecký dwúr na tom cele pozůstává, aby nyněgššj pokog podle smlawy w Bainardgi včineně zawřen byl, toliko že Turecký dwúr Rusum pewnosti Očakowa a toho Rusu země mezy řekami Boğem a Dněstrem postaupiti powolný gest. Než Rusowé od poslednjho gednánj opěr swé wýminky zmnožili, a na ten způsob ge-

dnánj o pokog zase na delšj čas protáhli. Oni chj předně: Aby pewnost Chočjn zbořena byla; druhé, aby pewnosti Bendr a Alkyerman w nyněgššim stawu pozůstali, a nic se na nich neopradowalo aniž stawělo; třetj, že Tureckému dworu nemá wolno býti, aby snad gednau ustanoweného Moldawského Hospodáře podle swé wúle zase swrhl, nýbrž kdyby se na něho negaká žaloba pronešla, aby takowá pře w plně zemské radě w přítomnosti Ruského konsele rozsažena byla; čtwrté, aby wšicchni gažari Rusowé bez wýplaty na swobodu propuštěni byli; páté, že Ruský dwúr Tureckým poddaným soli z dolů od Rynsburnu nebude propuštěti; šesté, aby Turecký dwúr proti ochrannému práwu Ruského dwora nad Georgij, Mingrelj a Imirette, pak nad obýwagjcým národem podle wrchu řečeného Kaukasus, kterjž se dobrowolně pod Ruskau zpráwu poddali, ničeho před sebe nebral; sedmé, aby Ruské po černém moři přicházegjcý wálečné lodj na aužlaby před Konstantynopolj swobodný průchod měly; osmé, aby Ruský dwúr při wšech lodnjch přistawjch po celé Turecké zemi předstaweně při wedenj obchodu, y také tam, kdez před wálkau gestě žádnj nebýwali, ustanowiti mohl; dewáté, aby se z Ruských produktů po wšech Tureckých zemjch toliko 5 ze sta, když se w též zemi nechagj, a toliko 2 ze sta, když se dále strz Tureckau zemi powezau, třechto tedy članků každý patrně wídj, že nyněgššj gednánj o pokog mezy Ruským a Tureckým dworem gestě na delšj čas trwati musj.

Gaž z této nynj podobnuté zpráwy,